

FAALİYET RAPORU

Faaliyet Adı		Demirkazık Batı Yüzü Rotası					
Faaliyet Tarihi	04-05,08,,2018	Faaliyetin Yeri	Niğde Aladağlar	Faaliyetin Türü	Alpin	Faaliyetin Süresi	2 gün
Yaklaşım Güzergahı		İstanbul, Niğde					
Dönüş Güzergahı		Niğde, İstanbul					

KATILIMCILAR	1	Barbaros Reis	9	17
	2	Demet Yolcu	10	18
	3	Derya Atçeken	11	19
	4	Gökhan Hatipoğlu	12	20
	5	Orhan Topal	13	21
	6	Sinan Kutlutan	14	22
	7	Tan Kızılyel	15	23
	8	Turgay Akgenç	16	24

ROTA BİLGİSİ 1. GÜN	Rota Başlangıç Mevkii	Arpalık Mevkii		
	Kamp Alanı	Demirkazık zirve de planlı bivak		
	Karşılaşılan Su Kaynakları	Taşınanlar		
	Tehlikeler	Taş Düşmesi		
	Zemin	Çarşak ve slab yüzeyler		
	Rota Bitiş Mevkii	Arpalık		
	Rota Tanımı	Arpalık tan Güney/Güneybatı yönüne ilerleyip, Demirkazık Batı yüzüne doğru yükselmeye başlanır. Tobleron kayaların solunda kalarak yükselir. Tobleronların bitiminde sağa yönelip Peck e inilen geçide ulaşılır. Peck kulvarından v çentiğin 50m kadar altından slab yüzeylerden sağa tırmanılıp zirveye ulaşılır. (böyle anlatınca ne kolay oldu, detaylar aşağıda)		
Rotanın Zorluk Derecesi	PD-	Hava Durumu	Güneşli ve açık.	

MALZEME BİLGİSİ	Götürülen Teknik Malzeme	2X50m yarım ip, 5-6 adet çeşitli sikke, çeşitli perlonlar, Express ve kilitli karabinalar, çekiç kafa teknik kazma, yarım set takoz, yardımcı ip
	Kullanılan Teknik Malzeme	2X50m yarım ip, 5-6 adet çeşitli sikke, çeşitli perlonlar, Express ve kilitli karabinalar, çekiç kafa teknik kazma, yarım set takoz, yardımcı ip
	Kullanılan Kişisel Malzeme	kask, kişisel iniş ve emniyet malzemesi baton
	Kullanılan Kamp Malzemesi	Uyku tulumu, mat, ocak
	Yiyecek	Makarna, çorba ve atıştırmalık.

FAALİYET RAPORU

VARIŞ SÜRELERİ	GÜN/SAAT		GÜN/SAAT	
	1.GÜN 20.00	Yola çıkış		
	2.GÜN 08.30	Arpalık varış		
	2.GÜN 10.30	Yürüyüşe başlama		
	2.GÜN 16.30	Geçit/Peck		
	2.GÜN 20.30	Geçit/Bivak		
	3.GÜN 07.00	Kalkış		
	3.GÜN 13.30	Arpalık varış		

AYRINTILAR

Yolculuk Detayları:

Turgay' la 4-5 ağustos için aklımızdan yarı teknik bir rota çıkmak geçiyordu. Düşüncemiz Küçük Demirkazık klasik rotasını tırmanmaktı. Sinan' la yaptığımız konuşmalarda daha kolay, daha az tırmanışlı ve daha az boşluk hissi olan bir rota bulmaya karar verdik. Sonuç olarak Demirkazık Batı Yüzü' n de , hem az tırmanılan pek gidilmeyen bir rota olması, hem de Peck kulvarına bağlanarak zirveye ulaşılması nedeniyle karar kıldık. Peck kulvarını daha önce tırmanmamış ama defalarca planlamış, hayalini kurmuştuk.

Bu faaliyette en azından Peck' e geldiğimizde neyle karşılaşacağımıza dair de bir fikrimiz olacağı için de kararımızdan memnunduk.

Ekip faaliyetten 1 hafta önce dört kişi olarak kararlaştırılmıştı, Sinan ve Derya aynı hafta sonu için çok önce başka bir ekiple plan yaptığı için o ekipten Demet' te bize katılmaya karar verdi. Kulübün gelişim ekibinden Tan ve Barbaros ta 10 gün sonra hep birlikte Kazbek e faaliyetimiz olduğu için ekibe dahil oldu. Son olarak Bursa' dan Orhan Topal' i arayarak uzun zamandır birlikte faaliyet planımız olduğundan ekibe dahil ettim. Sonuçta 3 araba ile 3 ağustos akşamı farklı yerlerden ve farklı saatlerde yola koyulduk. Araçların hepsinde üç şoför olduğundan üçer saat araba sürerek otobüs ve uçağa göre çok daha konforlu bir yolculuk yaparak Demirkazık köyüne ulaştık. Biz araçla Arpalık'a kadar ulaştık. Demet bizden 2.5 saat daha erken giderek Salim abinin evinde dinlendi, üçüncü araç Bursa dan gelen Orhan la buluşarak bizim 2.5 saat gerimizden gelip Salim abi de Demet le buluşup traktörle Arpalığa geldiler. Nihayet bu karmaşık denklem çözülmüş ve herkes rota girişinde buluşmuştu.

AYRINTILAR

Yürüyüş Detayları: Bizdeki araç arazi koşullarına uygun olduğundan doğrudan Arpalık'a çıktık ve 8.30 itibariyle yürüyüşe hazır olarak diğerlerini beklemeye başladık.

Biz beklerken 6 kişilik ODTU DKSK ekibi Arpalık'a Salim Ağabey'in traktör ile gelip, hızlıca hazırlanıp bizimle aynı rotaya, aynı planlama ile girdiler. Bir başka ekip de Ahmet Ağabey'in jip ile gelip Dipsiz Göl tarafına kamplarına yürüyüşlerine başladılar. Onların da planı ertesi sabah, Doğu beline çıkıp oradan BDK zirveye tırmanmaktı. Bizim kulüpten 2 kişilik başka bir ekibin de Güney'den BDK tırmanışı yapacağını bildiğimizden, yarın sabah zirveden doğu beline inişin ne kadar problemli olacağını konuşarak, bizim ekiptekileri beklemeye devam ettik..

Arpalık'tan yürüyüşe başladığımızda saat 10.30'a geliyordu. Planlarımıza göre 2 saatten daha fazla gecikme ile başlıyorduk ve taş düşme riski olan rotada önümüzde başka bir ekip daha vardı. Bu sevimsiz düşünceler aklımızda, Turgay önde yüksek tempo ile rotaya atıldık..

Arpalık'dan Güney-GüneyBatı yönünde belirgin patika üzerinden başladık ama kısa süre sonra, yükselen patikadan ayrılıp yan keserek devam ettik. Bu yan kesme nedeniyle bir süre sonra patika sız, zemin tutuşu olmayan dik ve toprak bir zeminde Toblerone kayalarının soluna doğru yorucu bir tırmanış yapmamız gerekti. Genç ve atletik DKSK ekibi bizden çok önde slap ları yarılamlışlardı bile.

Batı yüzüne karşıdan bakınca Toblerone kayaların altında, kurumuş dereyatağı gibi görünen gri renkli sığ vadinin, solundaki otlu omuzun üstüne yükselince molamızı verip dinlendik. Bu noktada önceden yapılmış bir baba var. Molanın hemen sonrasında yağışlı zamanlardaki akıntıların oluşturduğu yarığın sağına geçip, Toblerone kayaların ilkinin solundan yer yer slap, yer yer döküntü taşlar üzerinden dik yükselmeye başladık. Dördüncü Toblerone kayanın hizasına yükselince, yukarıya doğru baktığımızda karşımızda diğer blokların arasında küçük bir diş gibi kalmış bir kaya var.

Parmakkayanın çeyreği kadar olan bu bağımsız kayanın önünde sağ yukarıdan gelip batı yüzünün ortasına doğru yönelen bir yarık var. Yarığın kenarına kadar gelip sağ yukarı slaplar üzerinden yükseldik ve slapların duvara döndüğü noktada, yarık tarafındaki köşede 1m'den biraz dar bir geçiş ile rahat bir sete geçtik. Solumuzda 3-4m derinlikte yarık, arkamızda üzerinde yükseldiğimiz aşağıya uzayıp giden dik slaplar, sağımızda slap duvarın kenarı derken, bu dar geçiş tecrübesiz ekip üyelerimiz için bir sınav niteliğindedi. Tecrübeli olanlar batonları kullanıp ayakta geçerken, birkaç kişi batonları bir eline alıp diğer eli ile kayaya tutundu ama tecrübesiz olanlar burada kaya tırmanış modunda zorlanarak ve yardım alarak geçtiler. Tüm ekip sete geçip dinlenip biraz beslendikten sonra batonları kapatıp kabaca 3+ (Ballıkayalar'da lolita sektöre giden patikadaki kayalar gibi) ellerimizle destek alarak yükselmeye devam ettik. 2.sete çıkınca sağımızda kalan kolay bacadan yükselince, sağ tarafımızda sabahdan beri tırmandığımız slapları açıkca görür olduk. Sol tarafımızda dik slap duvar, karşımızda döküntü taş ve çarşak karışımı bir yol gidiyordu ve burada daha önce birilerinin iniş sırasında bıraktığı perlon vardı. Bu noktada kısa bir rota karışıklığı yaşadığımızdan, bu noktaya geri geldiğimizde bir baba yapıp bizden sonrakilere yardımcı olmak için işaretimizi bıraktık.

Önce döküntü taş ve çarşak karışımı patikanın sonuna kadar gittik, bittiği yerde backclimbing ile inilmesi gereken 6-7m kayalık ve sonra soldaki sırtta önce çarşak sonra slap üzerinden geçmek gerekiyordu. Burası ekipteki kimsenin çalıştığı rota tanımında veya anlatımında yoktu. Bu nedenle Gökhan ile ben perlonu gördüğümüz yere geri döndük. Kolay bacadan çıkar çıkmaz solda kalan slaplar üzerinden solayan geçiş yapılarak, sırtta kadar çıkan bir vadi hattına geçilebildiğini gördük. Ben ekibi alıp gelirken, Gökhan da bu vadi hattında yükselerek keşife çıktı.

Bacadan çıkışta hemen sol üstte yaptığımız babanın üzerinden, sol çapraz yukarı yönünde slaplarda 4-5 metre yükselerek yan geçince, tekrar batonları açıp devam ettiğimiz eğimlere dönmüş olduk. Yer yer döküntü taşların çarşak oluşturduğu, ara ara slap olan vadi hattından yukarı yükselirken

Gökhan sık sık seslenip baba bulduğunu söylüyordu. Dik olarak sırta kadar gelince 2 tarafı büyük babalarla işaretlenmiş geçide ulaşmış olduk. Diğer tarafta peck kulvarı, yer yer kıvılcı çalan rengi ile vahşi bir manzara sunuyordu.

Çok aşağılarda taşların altında kalmış bir buz parçasının ucu dışında hiç kar görünmüyordu.

Tam önümüzde hafif sollu inen kısa bir patika sonrasında peck kulvarının ayırım noktalarından biri vardı. 3 aralıktan hangisine gireceğimizi tartışırken, yemek molamızı da aradan çıkarttık.

Benim dinlediğim rota anlatımlarına göre biraz daha yükselip peck'e inmeliydik. Turgay 20 sene önceki tırmanışından, bulunduğumuz nokta ile ilgili hiçbir şey hatırlamıyor, wikiloc'dan rotalara bakıp yorum yapıyordu.

Kapıya doğru tırmanırken

Bu noktada Sinan ben ve Turgay fikir ayrılığına düştük; Sinan irtifa kaybetmeden ve daha yukarılara yükselerek peck e bağlanmak istiyordu, ben alternatif olarak irtifa kaybetmeden inilebilecek bir noktayı gözüme kestirmiştım ama ip inişi yaparak peck e girmek gerekebilirdi, Turgay ve ben wikiloc rotalarından baktığımızda giren ekibin irtifa kaybederek rotaya girdiği konusunda anlaştık. Derya'nın desteği ile yarım saatlik bir tartışma ortak bir karara bağlandı. Alternatiflerin arasından biraz aşağı inerek ve wikiloc'daki rotaya bakarak peck'in doğru aralığını bulup girmek konusunda tüm ekip mutabık kaldı. Yine Gökhan ve ben ekipten önce inişe başladık, sonradan asıl peck girişi olduğunu anladığımız girişle bir sağdaki Sinan'ın yıllar önce Nezihe'lerle girdiğini anlattığı giriş arasında durup Sinan'la durum değerlendirmesi yaptık ve Sinan'ın 'sen inip bir bak giriş varmı? bende ekibi yönlendireyim' dedi. Ben de bu sırada hem wikiloc rotasına hem Sinan'dan aldığım bilgilere göre hareket edip sağdaki rotaya girdim. Rotaya girdiğimde yaklaşık 3 metre yüksekliğinde ortasında 1.5 metre çapında bir top kaya bulunan ve kaya tırmanışı gerektiren bir setle karşılaştım ve yanlış rotada olduğumuzu düşünerek Sinan'a seslenip ekibi indirmemesini, bu girişin kör olduğunu, söyleyip tarif ettim. Sinan yaptığım tarifin hafızasındakiyle uyduğuna söyleyip hızlıca yanıma geldi ve rotanın burası olduğunu teyit etti. Yanına ulaştığımda seneler önce altında bivakladığım, dar aralıkta sıkışmış top kayayı gördüm ve kendimden çok emin bir şekilde işte burası peck diyerek son yarım saatin gerginliğini bir nefeste attım. Bulduğumuz yerden bakınca, kar yokken setler biraz daha zorlayacak gibi görünüyor diyerek Gökhan'la kritik yapıp ekibi beklemeye başladık. Yalnız seneler önce Nezihe ile kar-buz dolu peck'de tırmanırken, varyant aralıktan çıktığımızı bilmiyordum..

Sonradan, eve döndüğümüzde anladığımız asıl girmemiz gereken kulvarı birkaç metre ile atlamış ve sağındaki varyant rotaya girmiştik. Kış koşullarında, rotanın içi kar doluyken bu setleri aşmak çok basit olabileceken yazın hiç kar olmayan mevsimde geçmek imkansızlaşmıştı.

Ekip yaklaşınca Gökhan önden top kayanın üstüne emniyetsiz çıktı, çantasını yukarı attım, arkasından Orhan da emniyetsiz çıktı ve ip hattı açtılar.

Hem çantaları hem de diğer arkadaşları top kayanın olduğu ilk sete aldık, biz Turgay ve Orhan' la sonraki sete çıkış yolları ararken diğer arkadaşlar birbirlerinin emniyetini alarak malzeme ve ekibi yukarı aldı.

Biz bu sırada sonraki seti birkaç sikke çakarak 4-5 deneme sonunda çıktık, bu sete çıktığımızda 5 metrelik yeni bir setle karşılaştım, emniyetsiz olarak çıkmayı denediysem de durumun tehlikeli olacağını düşünerek emniyetli bir sistem kurmamız gerektiğini ve birinin gelip emniyet almasını söyledim. Kurduğum istasyon la Turgay' ı yanıma aldım.

Kaya su ve buz aşınımıyla şekillendiğinden takoz yerleştirecek bir yer bulamadık ve sadece sikke çakılabilecek, çok ta emniyetli olmayan birkaç emniyet noktası oluşturduk.

Burada tırmanış 5+/6- zorluk içeriyordu, ekipteki tecrübesiz arkadaşları düşünerek bu noktadan sonrasına tüm ekibi çıkaramayacağımız konusunda Turgay' la ortak karara vardık. Sinan' la kulvar içerisinde bivak yapmanın taş düşmesi tehlikesi içerdiği için bir seçenek olmadığı kararına vardık ve tüm ekip kulvardan çıkarak daha güvenli bir bivak alanı bulmak için peck e indiğimiz kapıya gitmeye karar verdik. Bulduğumuz noktadan istasyonla tüm ekibi ve Turgay'ı aşağıya indirip malzemeleri toplayıp 1 sikke bırakarak bende aşağıya indim.

Gökhan'lar da o dakikadan sonra toparlanıp inişe başladılar. Ekip ve tüm çantalar top kayanın altına ininceye kadar tırmanışçılarımız da bize yetiştiler ve tekrar sırttaki geçide ekip olarak tırmanmaya başladık. Alacakaranlığın son ışıkları ile geçide vardık.

Kafa lambaları eşliğinde geçidin hemen altında yaklaşık 3300 metrelerde, 8 kişinin yan yana yatabileceği çok az eğimli sete tulumlarımızı açtık. Boyumuz sete uzun geldiğinden bacaklarımızın altına taşlar koyarak seti genişletmemiz gerekti ve ayaklarımız boşlukta havada kalır vaziyette tulumlarımıza girip birşeyler yemeye başladık. Telefonlar ve hatta internet çektiğinden müzikler eşliğinde, köy ışıkları manzarası ile keyifli bir yemek yedikten sonra, eflatun-mor samanyolu ve yıldızların derinliğinde uykuya daldık..

Gece bir ara kırağı düşmesi sayesinde sabah serin ve tertemiz bir havaya gözlerimizi açtık. Güneş Demirkazık zirvenin üzerine çıkıp bize düşünceye kadar birkaç saatimiz daha olduğundan, tulumların üzerindeki ıslaklığı mendiller ile silip toparlandık ve acaba devam etsek mi insek mi tartışmaları ile bir şeyler yemeye başladık. Ortak karar ile inişe geçtik..

Bivak yaptığımız setin 50m kadar altında bulduğumuz bir kum saatinden çift ipimiz ile yaklaşık 100m ip inişi yapmamız 1 saat 15 dakikayı geçti. İstasyonu toplayıp ipi aşağıya attıktan sonra slaplardan yürüyerek inmem ise 10 dakikadan kısa sürdü.

Ekibin yanına vardığımda, 2. İp boyunu hazırlayan Orhan ve Gökhan ile teyitleşip, slaplardan emniyetsiz inebilenler ile beraber irtifa kaybetmeye devam ettim. Küçük bir diş gibi kalmış kayanın önüne geldikten sonra eğim artık ip inişine izin vermeyecek kadar azalmıştı. Bu noktada ben iple inenleri karşılarken, emniyetsiz inenler de yarığın alt tarafına geçiyorlardı. Son olarak Gökhan da gelince ipleri çantalara koyup slaplar üzerinden ve bazen aralarındaki çarşağa dönmüş döküntülerden seri bir şekilde inmeye başladık.

2500m civarındaki molamızdan sonra ben ekipten ayrılp, Arpalık'taki aracımıza kadar daha tempolu bir iniş yaptım ve bagajdaki karpuzun su kaynağında soğuması için yaklaşık 30 dakikalık bir zaman aralığı yarattım. Tabi Salim Ağabey yoğunluğu nedeniyle bizimkileri 3 saat kadar Arpalık'ta bekletince bunun bir önemi kalmadı ama tüm ekip için keyifli bir faaliyet sonu olmuş oldu.

Biz arpalıktan diğerlerine göre yaklaşık 20 dakika kadar önce ayrılp, bir anda başlayan sağanak yağmuru dağ evinin orda düzgün yolda atlattık. Aksaray'da 3 araç bir araya gelip beraber yemek yedikten sonra gelirken ki gibi her ekip kendi temposunda dönüş yoluna geçti ve bizim araç ahalisi olarak saat 2.30 itibariyle İstanbul'da evimizde yataklarımızda dinlenmeye çekilmiştik..

Gökhan Hatipoğlu & Sinan Kutlutan

AYRINTILAR

